

Arrest

nr. 269 049 van 25 februari 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 23 juni 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juni 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 december 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 januari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat D. GEENS, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 24 augustus 2015 voor de eerste maal een verzoek om internationale bescherming in. Op 18 juli 2016 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze weigeringsbeslissing wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd op 20 januari 2017 bij arrest nr. X.

1.2. Op 16 februari 2017, 27 juli 2017, 16 februari 2018, 24 september 2018, 24 januari 2019 en 31 oktober 2019 dient verzoeker telkens een volgend verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal verklaart deze volgende verzoeken telkens niet-ontvankelijk. Verzoeker tekent beroep aan tegen de beslissingen die de commissaris-generaal nam in het kader van zijn tweede, zesde en zevende beschermingsverzoek. Al deze beroepen worden door de Raad voor Vreemdelingen-

betwistingen verworpen bij respectievelijk arrest nr. X van 19 juli 2017, arrest nr. 236 333 van 2 juni 2020 en arrest nr. 248 865 van 9 februari 2021.

1.3. Op 18 mei 2021 dient verzoeker voor de achtste maal een beschermingsverzoek in. De commissaris-generaal verklaart dit huidige volgend verzoek op 10 juni 2021 niet-ontvankelijk.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en van Arabische origine te zijn. U bent afkomstig uit de hoofdstad Bagdad en u woonde in de wijk al-Mansour. U werkte als programmeur bij het Ministerie van Constructie en Huisvesting. In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde u het volgende. U vond eind maart 2015 een anonieme dreigbrief voor uw woning waarin stond dat alle soennieten de wijk dienden te verlaten. Op 2 of 3 april 2015 diende u naar aanleiding van deze dreigbrief een klacht in tegen drie militieleiders uit uw buurt, omdat u hen verdacht. Eén à twee dagen later vond u een nieuwe dreigbrief bij uw woning. Ditmaal was de brief afkomstig van de sjiitische militie Asa'ib Ahl al Haq (AAH). In de brief stond dat ze wisten dat u klacht had ingediend en dat u de wijk diende te verlaten, daarnaast wisten ze waar u werkte. U verwittigde de politie en u ging niet meer naar uw werk. Op 15 april 2015 om 23uur 's avonds werd op jullie huis geschoten. De volgende ochtend kwam de politie langs om vaststellingen te doen. Na de beschieting vertelde u uw vader voor het eerst over de dreigbrieven. U verliet uw woning en verbleef bij vrienden in de al-Jamiya-wijk en in al-Ghazaliya. Uw familie verliet eveneens de woning. U had nog contact met de politie, maar de politieofficier kon niets meer voor jullie doen. U besloot Irak te verlaten. Op 3 of 4 juni 2015 nam u een vlucht vanuit Bagdad naar Turkije. Vanuit Turkije reisde u naar Griekenland en verder over land tot u België bereikte op 21 augustus 2015. Op 24 augustus 2015 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Op 18 juli 2016 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat aan uw relaas geen geloof kon worden gehecht. Deze beslissing werd bevestigd in beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) op 20 januari 2017 (arrest nr. 181008).

U keerde niet terug naar Irak, maar diende op 16 februari 2017 een tweede verzoek om internationale bescherming in bij de DVZ. U verklaarde daarbij dat uw familie door uw problemen diende te verhuizen naar de al Saydiya-wijk. Uw vader ging op 15 januari 2017 naar jullie woning om spullen op te halen, waarbij hij beschoten werd en uiteindelijk overleed. Dat vernam u op 22 januari 2017. Uw moeder en zussen verlieten hun huurwoning in Al- Saydiya, omdat ze schrik hadden dat uw vader gemarteld werd en zijn aanvallers vertelde over hun verblijfplaats. Uw moeder en zussen verbleven bij verschillende vrienden. U vernam zelf dat uw vader overleden was op 22 januari 2017. U vermoedde dat uw vader vermoord werd omwille van u. Op 16 maart 2017 nam het CGVS een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, gezien u geen geloofwaardige elementen aanhaalde die de kans vergrootten dat u in aanmerking zou komen voor internationale bescherming. U ging tegen deze beslissing in beroep op 4 april 2017. In haar beschikking van 28 juni 2017 volgde de RvV de beslissing van het CGVS en u vroeg niet gehoord te worden binnen de vooropgestelde termijn, waarop uw beroep werd verworpen op 19 juli 2017 (arrest nr. 189872).

U keerde niet terug naar Irak, maar diende uw derde verzoek om internationale bescherming in op 27 juli 2017. U stelde dat de problemen die u aanhaalde bij uw eerste en tweede verzoek om internationale bescherming nog steeds golden en verklaarde dat u zich bekeerd had tot het christendom en binnenkort gedoopt zou worden. Nadat het nieuws over uw bekering bekend raakte, ontving uw moeder via de app Viber een brief van uw stam waarin stond dat u verstoten werd. Ook ontving u van een onbekende persoon een dreigbericht via Facebook. Op 27 november 2017 werd in uw hoofde een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag (meervoudige aanvraag) genomen gezien u geen nieuwe wezenlijke elementen aanhaalde met betrekking tot uw problemen met de sjiitische militie Asai'b Ahl al Haq (AAH) en gezien uw bekering als weinig oprecht en louter om opportunistische redenen werd gezien. U diende geen beroep in tegen deze beslissing.

U keerde niet terug naar Irak, maar diende op 16 februari 2018 een vierde verzoek tot internationale bescherming in. U haalde geen nieuwe problemen aan maar stelde dat u intussen gedoopt was. Voorts gaf u aan zich tijdens het vorige onderhoud geremd gevoeld te hebben omwille van het gegeven dat de tolk een hoofddoek droeg. Op 26 juli 2018 nam het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijk verklaring

van een volgend verzoek, gezien u geen geloofwaardige elementen aanhaalde die de kans vergrootten dat u in aanmerking zou komen voor internationale bescherming. U diende geen beroep in tegen deze beslissing.

U keerde niet terug naar Irak maar diende op 24 september 2018 een vijfde verzoek tot internationale bescherming in. U haalde geen nieuwe problemen aan, maar verwees opnieuw naar de problemen met de sjiiitische militie AAH en uw bekering tot het christendom. U stelde dat u lid was van de Arabische protestantse kerk, les gaf aan nieuwelingen en hielp bij herstellingen en werkjes in de verschillende kerken. Op 20 december 2018 nam het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijk verklaring van een volgend verzoek, gezien u geen geloofwaardige elementen aanhaalde die de kans vergrootten dat u in aanmerking zou komen voor internationale bescherming. U diende geen beroep in tegen deze beslissing.

U keerde niet terug naar Irak, maar diende op 24 januari 2019 een zesde verzoek tot internationale bescherming in. U bleef bij uw eerder afgelegde verklaringen. U verduidelijkte dat u toen u uit Irak vertrok atheïst was. Dit zou u hebben geholpen hier het christendom te bestuderen en u te bekeren, waardoor u vervolgd en gevisieerd werd. U herhaalde dat uw stam u een brief bezorgde waarin u met de dood werd bedreigd en vreesde verder ook de islamitische groeperingen in Irak omwille van uw bekering. Op 28 augustus 2019 nam het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijk verklaring van een volgend verzoek, gezien u geen geloofwaardige elementen aanhaalde die de kans vergrootten dat u in aanmerking zou komen voor internationale bescherming. Het beroep dat u indiende tegen deze beslissing werd verworpen.

U keerde niet terug naar Irak en diende op 31 oktober 2019 een zevende verzoek tot internationale bescherming in. U bleef bij uw eerder afgelegde verklaringen en stelde in januari 2018 te zijn gedoopt. U gaf tevens aan in België deel te hebben genomen aan drie demonstraties tegen het regime. Foto's hiervan zouden verspreid zijn geworden op facebook waardoor u bedreigingen zou hebben ontvangen van onbekende personen zowel op facebook als via uw telefoon. Tenslotte gaf u een verklaring voor het hebben van twee facebookaccounts. U zou uw Arabische account namelijk hebben aangewend om andere moslims te overtuigen om christen te worden. Op 9 juli 2020 nam het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijk verklaring van een volgend verzoek, gezien u geen geloofwaardige elementen aanhaalde die de kans vergrootten dat u in aanmerking zou komen voor internationale bescherming. De beroepen die u bij de RvV en Raad van State (RvSt) indiende tegen deze beslissing werden verworpen.

U keerde niet terug naar Irak en diende op 18 mei 2021 een achtste verzoek tot internationale bescherming in. U blijft bij uw eerder afgelegde verklaringen en stelt sinds vier jaar naar de Arabische kerk te gaan. Uw stam heeft besloten u te verstoten. U verwijst naar de reeds door u voorgelegde beslissing van uw stam hieromtrent. U beweert dat de autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw bekering. Er is immers een website van de Arabische kerk met jullie foto's en namen. U verwijst tevens naar de Facebookbedreigingen die u reeds eerder naar voor bracht. U vreest omwille van uw bekering tot het christendom gedood te worden bij terugkeer naar Irak.

Ter staving van uw achtste verzoek om internationale bescherming legt u een 'letter of participation' voor waarin staat dat u werd gedoopt en naar de kerkbijeenkomsten komt.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw zevende verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de Commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

Uit uw administratief dossier blijkt dat u ook bij onderhavig verzoek teruggrijpt naar de asielmotieven die u aanhaalde in het kader van uw derde en daaropvolgende verzoeken om internationale bescherming, namelijk uw bekering tot het christendom.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werd door de RvV bevestigd en u heeft hiertegen geen beroep ingediend bij de Raad van State.

Betreffende uw tweede verzoek om internationale bescherming werd een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag genomen. Er werd door het CGVS vastgesteld dat u geen geloofwaardige elementen aanhaalde die de kans minstens aanzienlijk zouden kunnen vergroten dat u in aanmerking zou komen voor internationale bescherming. Na uw beroep tegen deze beslissing volgde de RvV de beslissing van het CGVS in haar beschikking van 28 juni 2017 en uw beroep werd verworpen op 19 juli 2017 (arrest nr. 189872).

Op 27 juli 2017 diende u een derde verzoek om internationale bescherming in en u gaf als bijkomend motief aan dat u zich intussen tot het christendom had bekeerd. Op 27 november 2017 werd in uw hoofde een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag (meervoudige aanvraag) genomen gezien (i) u geen nieuwe wezenlijke elementen aanhaalde met betrekking tot uw problemen met de sjiitische militie Asai'b Ahl al Haq (AAH) en (ii) uw bekering als weinig oprecht en louter om opportunistische redenen werd gezien. U diende geen beroep in tegen deze beslissing.

Op 16 februari 2018 diende u een vierde verzoek om internationale bescherming in waarbij u bleef volharden in zowel uw verklaringen betreffende de problemen die u met de sjiitische militie AAH zou gekend hebben alsook uw verklaringen aangaande uw bekering tot het christendom. Op 26 juli 2018 werd uw vierde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard gezien u geen nieuwe elementen aanbracht die de kans aanzienlijk vergroten dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. U haalde immers geen nieuwe wezenlijke elementen aan met betrekking tot uw problemen met de sjiitische militie AAH en er werd opnieuw geargumenteed dat uw bekering tot het christendom weinig oprecht was en een louter gevolg was van opportunistische motieven, met als enige doel om hier internationale bescherming te verkrijgen. U diende geen beroep in tegen deze beslissing.

Op 20 december 2018 werd uw vijfde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard, gezien u geen nieuwe elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. U beperkte zich immers tot een verwijzing naar de asielmotieven die u eerder al uiteenzette, namelijk uw problemen met de sjiitische militie AAH en uw bekering tot het christendom. U haalde geen nieuwe wezenlijke elementen aan met betrekking tot uw problemen met de sjiitische militie AAH en er werd opnieuw geargumenteed dat uw bekering tot het christendom weinig oprecht was en een louter gevolg was van opportunistische motieven, met als enige doel om hier internationale bescherming te verkrijgen. De documenten die u voorlegde ter ondersteuning van uw relaas waren bovendien niet van die aard dat ze de geloofwaardigheid van uw verklaringen konden herstellen, integendeel ze deden verder afbreuk aan de oprechtheid van uw bekering tot het christendom en vormden een verdere bevestiging van de opportunistische motieven voor uw bekering. U diende geen beroep in tegen deze beslissing.

Op 28 augustus 2019 werd uw zesde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard, gezien u weerom geen nieuwe elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. U beperkte zich wederom tot een loutere verwijzing naar de asielmotieven die u in het verleden reeds had uiteengezet, namelijk dat u omwille van uw bekering tot het christendom vervolgd zou worden en u verwees daarbij wederom naar de brief die u

van uw familie zou hebben gekregen. De documenten die u in uw zesde verzoek voorlegde, waren evenmin van die aard dat ze de geloofwaardigheid van uw verklaringen konden herstellen, integendeel. Het CGVS trok niet in twijfel dat u werkelijk bijbellessen gevolgd hebt bij het Bijbelhuis Antwerpen en dat u zich liet dopen, maar besloot dat de indruk niet uitgewist kon worden dat u dit louter uit opportunistische motieven deed met als enige doel om hier internationale bescherming te krijgen. Het beroep dat u indiende tegen deze beslissing werd verworpen. De Raad bevestigde eveneens dat uw bekering tot het christendom als weinig oprecht en louter om opportunistische redenen wordt gezien.

Op 9 juli 2020 werd uw zevende verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk verklaard, gezien u wederom geen nieuwe elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. U beperkte zich wederom tot een loutere verwijzing naar de asielmotieven die u in het verleden reeds had uiteengezet, namelijk dat u omwille van uw bekering tot het christendom vervolgd zou worden. De documenten die u in dit verband voorlegde, waren evenmin van die aard dat ze de geloofwaardigheid van uw verklaringen konden herstellen. U verklaarde tevens te hebben geparticipeerd aan vreedzame betogingen tegen het regime en gaf aan door onbekenden te zijn bedreigd nadat foto's van deze manifestaties verspreid werden op facebook. Dit betrof echter enkel een bewering van uwentwege, die u op geen enkele wijze staafde met objectieve elementen.

Aangezien u in het kader van uw huidig verzoek wederom volhardt in uw vluchtrelaas en de asielmotieven die eerder als niet bewezen werden beschouwd, mag er van u worden verwacht dat u nieuwe elementen aanbrengt die de kans minstens aanzienlijk vergroten dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. In casu dient te worden besloten dat u geen dergelijke elementen naar voren brengt.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u zich naar aanleiding van onderhavig verzoek opnieuw beperkt tot een loutere verwijzing naar de asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet. U stelt immers dat u bang bent vermoord te zullen worden omwille van uw bekering tot het christendom en legt ter staving van uw bekering een 'letter of participation' in de kerk neer. Opnieuw dient te worden gewezen op het feit dat in het kader van uw vorige verzoeken om internationale bescherming uw bekering reeds (herhaaldelijk) manifest ongeloofwaardig werd geacht. Ook de RvV bevestigde deze conclusie meermaals.

Dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter reeds eerder aangehaalde verklaringen herhaalt - en een letter of participation voorlegt - dewelke volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Bijgevolg zijn dit geen nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroten.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021 (beschikbaar op https://easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2021.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan

bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermings-status toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad stad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term Baghdad Belts. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; de COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-veiligheidssituatie-centraal-en-zuid-irak> of <https://www.cgvs.be/nl>; en het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de gronddoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in Centraal-Irak in het algemeen en Bagdad in het bijzonder, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. In de tweede helft van 2019 en de eerste helft van 2020 kon ISIS zich hergroeperen en versterken in rurale gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het voornamelijk door middel van guerrillatactieken aanvallen uitvoert. De organisatie slaagde er in gebruik te maken van de verminderde aanwezigheid van Iraakse veiligheidstroepen – dewelke onder andere werden ingezet in

de steden om de protesten aan banden te leggen (zie infra) en om maatregelen tegen het Covid-19 virus te handhaven – en verminderde operaties van de internationale coalitie – dewelke onder andere een gevolg waren van Amerikaans-Iraanse spanningen, de Covid-19 pandemie, tijdelijke beperkingen opgelegd door de Iraakse regering en eerdere successen in de strijd tegen ISIS. Desondanks is de positie van de organisatie geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. Volgens de beschikbare informatie is het aantal controleposten in de stad verder gedaald. De controleposten worden bemand door leden van de ISF. De PMF beschikken dan weer over een veiligheidssysteem binnen de wijken zelf. ISIS controleert geen grondgebied in de provincie maar beschikt wel over actieve cellen in de 'Baghdad belts'.

Nadat het aanzienlijke verliezen had geleden in 2017, zijn de activiteiten van ISIS in Bagdad en de 'Baghdad Belts' aanzienlijk verminderd in de daaropvolgende periode. Wel is er sprake van een gedeeltelijk herstel in de cijfers betreffende het aantal aanvallen van ISIS in de rurale gebieden rond de stad vanaf de tweede helft van 2019. Volgens bepaalde bronnen ligt de focus van ISIS op het opzetten en uitbreiden van een ondersteunend netwerk in de noordelijke en zuidwestelijke Baghdad Belts. De focus van de aanvallen van ISIS ligt op de veiligheidsdiensten eerder dan op burgers. Het aantal veiligheidsincidenten, alsook het aantal burgerdoden dat hierbij valt, is evenwel nog steeds beperkt. ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor kleinschalige aanvallen, onder andere met explosieven of vuurwapens. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats in de provincie. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de ISF en PMF, vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking. De burgerbevolking kan last ondervinden van veiligheidsoperaties uitgevoerd door de ISF tegen schuil- en wapenopslagplaatsen van ISIS. Dergelijke acties vinden vooral plaats in de rurale buitengebieden van de provincie.

Uit het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019 en de COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020 blijkt dat het gros van het geweld dat in Bagdad plaatsvindt niet langer toe te schrijven is aan ISIS. Naast het geweld dat plaatsvindt in het kader van de betogingen die sinds het najaar van 2019 gehouden worden (zie infra) is het geweld in Bagdad sinds 2018 hoofdzakelijk persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, of om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden. De prominent aanwezige sjiitische milities staan weliswaar mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad maar blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiitische milities dan sjiieten. De omvang van het sektarisch geweld bereikte na 2014 echter nooit het geweldsniveau van het sektarisch conflict in 2006-2007. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de ISF en PMF-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwikkeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen. De informatie vervat in het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020 wijst er niet op dat de situatie sindsdien substantieel gewijzigd is.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS in Bagdad resulteerde in aanvallen op militaire installaties van de VS en de internationale coalitie door eenheden van de PMF of door Iran. Bij deze aanvallen werden ook installaties en manschappen van het Iraakse leger getroffen die zich op dezelfde plaatsen bevonden. Dergelijke aanvallen vonden ook in de eerste helft van 2020 plaats. Het aantal slachtoffers dat hierbij valt, blijft beperkt.

Sinds oktober 2019 vinden er in Bagdad stad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels waren stilgevallen, zijn de demonstraties in mei 2020 opnieuw begonnen. De betogingen zijn vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging. Ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvinden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikt zelf ook geweld tegen de ordetroepen of op de door hen geviseerde instellingen. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 30 juni 2020 1.382.332 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.7 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 90.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 38.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd. Secundaire ontheemding vond slechts op zeer beperkte schaal plaats.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Iraakse verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofd dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofd omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de artikelen 48 tot en met 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 57/6, §3 en 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht, en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Allereerst wijst hij erop dat een verzoeker om internationale bescherming in beginsel een recht heeft op het verkrijgen van een persoonlijk onderhoud. Hij wijst op artikel 57/5ter, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet dat stelt dat de commissaris-generaal de verzoeker minstens eenmaal oproept voor een persoonlijk onderhoud over de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming. In bepaalde gevallen kan geen persoonlijk onderhoud plaatsvinden. De uitzonderingen op deze regel zijn opgenomen in artikel 57/5ter, §2 van de Vreemdelingenwet. Zulks is onder meer het geval indien “de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8.” Verzoeker wijst erop dat het woord “kan” wijst op een discretionaire bevoegdheid van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) om de verzoeker al dan niet uit te nodigen voor een persoonlijk onderhoud. Bijgevolg dient volgens verzoeker het CGVS zijn beslissing hieromtrent te motiveren indien toepassing wordt gemaakt van deze bepaling. De bestreden beslissing bevat evenwel geen enkele motivering op dit punt, waardoor de formele motiveringsverplichting naar zijn mening wordt geschonden.

Verzoeker stelt vervolgens het oneens te zijn met de weigeringsmotieven van het CGVS en tracht deze te weerleggen aan de hand van volgend betoog:

“3. De verzoekende partij is het oneens met de redenen waarom zijn verzoek tot internationale bescherming eerder werd geweigerd. Hij legde daarom bijkomende verklaringen af.

Andere mogelijkheden heeft de verzoekende partij niet om de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen te overtuigen dat zijn vluchtmotieven weldegelijk oprecht zijn.

Het is vervolgens aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, wanneer een verzoeker om internationale bescherming verklaringen om deze zorgvuldig en onbevooroordeeld te onderzoeken. Een loutere verwijzing naar eerder genomen beslissingen kan niet als afdoende worden beschouwd.

De mogelijkheid moet immers bestaan dat een eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid kan worden hersteld door de nieuwe verklaringen en documenten die verzoeker overmaakt.

4. De verzoekende partij is het oneens met de redenen waarom zijn verzoek tot internationale bescherming eerder werd geweigerd.

Verzoeker wees daarom opnieuw op zijn bekering, maar voornamelijk op de zeer langdurige periode dat hij ondertussen reeds bekeerd is en waaruit het volgehouden en werkelijke engagement als christen blijkt van verzoeker. "Verzoeker gaf reeds tijdens zijn derde verzoek tot internationale bescherming aan (ingediend op 27 juli 2017) dat hij bekeerd is tot het christendom. Verzoeker benadrukte dit andermaal, ondanks dat de oprechtheid van zijn bekering in vraag werd gesteld. De volgehouden handelingen van verzoeker als christen, zoals benadrukt door verzoeker tijdens zijn volgend verzoek tot internationale bescherming, wijzen op een oprechte bekering tot het christendom.

Verzoeker kan België niet verlaten, aangezien hij vreest voor zijn leven bij een terugkeer naar Irak. Hij wees in het kader op het "bekeringsproces" dat hij doorging (van soennitisch moslim, naar atheïst en vervolgens naar christen), waarvoor hij geïnterviewd wordt. De stam van verzoeker ontving een brief waarin hij met de dood werd bedreigd. Verzoeker vreest bovendien de islamitische groeperingen in Irak omwille van zijn bekering naar het christendom.

Hij benadrukte dat hij ondertussen vier jaar naar de Arabische kerk gaat, hetgeen hij ook staft aan de hand van verklaringen.

De bekering van verzoeker had tot gevolg dat hij werd verstoten door zijn stam. Verzoeker gaf ook aan dat de autoriteiten op de hoogte zijn van zijn bekering.

Verzoeker ondersteunde zijn volgend verzoek tot internationale bescherming door het neerleggen van een aanvullend document (een 'letter of participation'), het verwijzen naar andere bewijzen (zoals de website van de Arabische kerk) en de eerdere documenten die hij overmaakte (zoals de Facebook-bedreigingen en de beslissing van zijn stam).

Andere mogelijkheden dan het afleggen van bijkomende verklaringen en het overmaken van bijkomende documenten heeft de verzoekende partij niet om de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen te overtuigen dat zijn vluchtmotieven weldegelijk oprecht zijn.

Dit is ook hetgeen verzoeker deed.

Het is vervolgens aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, wanneer een verzoeker om internationale bescherming dergelijke verklaringen aflegt en documenten overmaakt, om deze zorgvuldig en onbevooroordeeld te onderzoeken. Een loutere verwijzing naar eerder genomen beslissingen kan niet als afdoende worden beschouwd. De mogelijkheid moet immers bestaan dat een eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid kan worden hersteld door de nieuwe verklaringen die verzoeker aflegt.

Verzoeker is het daarom oneens dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de bijkomende verklaringen van verzoeker onmiddellijk weggezet als ongeloofwaardig omdat ze in lijn liggen van de verklaringen tijdens zijn eerste verzoek tot internationale bescherming. Hierdoor wordt het verzoeker onmogelijk gemaakt om alsnog aan te tonen dat zijn asielmotieven oprecht zijn.

Verzoeker houdt vast aan zijn eerdere asielmotieven, hetgeen erop wijst dat hij consistent is.

Hetgeen hij verklaarde tijdens zijn volgend verzoek tot internationale bescherming ligt in lijn van zijn vorige verklaringen, net omdat verzoeker wil benadrukken dat deze motieven oprecht zijn. Dit pleit voor de waarachtigheid van de verklaringen van verzoeker.

Omdat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de bijkomende verklaringen van verzoeker onmiddellijk weggezet als ongeloofwaardig, omdat ze in lijn liggen van de verklaringen tijdens zijn eerste verzoek tot internationale bescherming, wordt de kans echter ontnomen aan verzoeker om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te kunnen herstellen. Op deze manier wordt geen rekening gehouden dat verzoeker op consistente wijze verklaringen heeft afgelegd over zijn vluchtrelaas, hetgeen pleit voor de waarachtigheid van de verklaringen van verzoeker.

Verzoeker maakte door het neerleggen van een aanvullend document (een 'letter of participation'), het verwijzen naar andere bewijzen (zoals de website van de Arabische kerk) en de eerdere documenten die hij overmaakte (zoals de Facebookbedreigingen en de beslissing van zijn stam). In het bijzonder wijst de 'letter of participation' op het waarachtige engagement van verzoeker als christen. Zijn (volgehouden) handelingen wijzen op een oprechte bekering tot het christendom, hetgeen volgens verzoeker eerder ten onrechte in vraag werd gesteld.

De medewerkingsplicht vereist van verzoeker dat hij zo tracht om zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielfrelaas. Van verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Met de verklaringen die hij heeft afgelegd en de documenten die hij heeft overgemaakt tijdens zijn volgend verzoek tot internationale bescherming, benadrukt verzoeker opnieuw dat hij wil voldoen aan deze medewerkingsplicht.

Verzoeker mag op zijn beurt verwachten van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat deze verklaringen zorgvuldig en onbevooroordeeld worden onderzocht en dus niet onmiddellijk worden weggezet als ongeloofwaardig, omdat ze in lijn liggen van de verklaringen tijdens zijn eerste verzoek tot internationale bescherming. Verzoeker houdt net vast aan zijn eerdere asielmotieven, hetgeen erop wijst dat hij consistent is. Hetgeen hij verklaarde tijdens zijn volgend verzoek tot internationale bescherming ligt in lijn van zijn vorige verklaringen, net omdat verzoeker wil benadrukken dat deze motieven oprecht zijn.

De 'letter of participation' en de eerder overgemaakte documenten, in samenhang gezien met de (consistente) verklaringen die verzoeker heeft afgelegd, maken derhalve de kans aanzienlijk groter dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt."

3. Aanvullende nota's

3.1. De verwerende partij maakt op 7 januari 2022 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele situatie in Irak wordt gemaakt. Zij verwijst hierbij naar:

- UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019;
- EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021;
- EASO COI Report – Security situation van oktober 2020;
- COI Focus Irak – veiligheidssituatie van 24 november 2021.

3.2. Ter terechtzitting legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, samen met een attest van de kerk van 13 januari 2022.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

4.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

4.3. De bestreden beslissing steunt op artikel 57/6/2, §1 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt als volgt:

“§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

4.4. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling

5.1. In het kader van zijn eerste beschermingsverzoek verklaarde verzoeker dat hij Irak had verlaten omwille van problemen met de sjiiitische militie Asa'ib Ahl al-Haq (AAH). De commissaris-generaal nam een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat aan zijn relaas geen geloof kon worden gehecht. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest van 20 januari 2017 met nr. 181 008.

In de daaropvolgende verzoeken volhardde verzoeker in de problemen met de sjiiitische militie AAH en voegde hij er vanaf zijn derde beschermingsverzoek aan toe dat hij zich had bekeerd tot het christendom. Deze bekering werd door het CGVS als weinig oprecht gezien en het oordeelde telkenmale dat verzoeker dit om louter opportunistische motieven deed met als doel hier internationale bescherming te verkrijgen. De door verzoeker ingediende beroepen werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen.

Op 18 mei 2021 dient verzoeker voor de achtste maal een beschermingsverzoek in. Hij blijft bij zijn eerder afgelegde verklaringen omtrent zijn bekering tot het christendom. Hij benadrukt dat hij sinds vier

jaar naar de Arabische kerk gaat en herhaalt dat hij hierom door zijn stam werd verstoten. Hij vreest dat hij in geval van terugkeer naar Irak zal worden gedood omwille van zijn bekering tot het christendom.

Ter staving van zijn huidig verzoek legt verzoeker een *“letter of participation”* van 15 oktober 2020 voor van de Arabische kerk in Antwerpen waarin staat dat verzoeker werd gedoopt en naar de kerkbijeenkomsten gaat.

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

5.2. Met betrekking tot verzoekers voorgehouden bekering oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat verzoeker zich opnieuw beperkt tot een loutere verwijzing naar de asiel-motieven die hij in het verleden heeft uiteengezet en wijst hij op het feit dat in het kader van zijn vorige beschermingsverzoeken verzoekers bekering reeds herhaaldelijk manifest ongeloofwaardig werd geacht, aangezien zijn bekering tot het christendom als weinig oprecht en louter om opportunistische redenen wordt beschouwd.

5.3. De Raad wijst er vooreerst op dat volgens artikel 48/3 § 4, b) van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting vormt van artikel 10, lid 1, b) van de Kwalificatierichtlijn, het begrip godsdienst *“onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdienstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald”* omvat.

Het Hof van Justitie heeft reeds benadrukt dat deze bepaling een ruime uitlegging geeft aan het begrip godsdienst door al zijn bestanddelen in aanmerking te nemen, ongeacht of die openbaar of privé, gemeenschappelijk of individueel zijn (zie HvJ, C-56/17, *Bahtiyar Fathi tegen Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 4 oktober 2018, pt. 78).

Voorts heeft het Hof ook geoordeeld dat artikel 2, sub c, van de Kwalificatierichtlijn *“aldus moet worden uitgelegd dat de vrees voor vervolging van de verzoeker gegrond is zodra de bevoegde autoriteiten, gelet op diens persoonlijke situatie, van oordeel zijn dat in redelijkheid kan worden aangenomen dat hij bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging. Bij de individuele beoordeling van een verzoek strekkende tot het verkrijgen van de vluchtelingenstatus mogen die autoriteiten van de asielzoeker redelijkerwijs niet verwachten dat hij van deze godsdienstige handelingen afziet”* (HvJ, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bundesrepublik Deutschland tegen Y en Z*, 5 september 2012, pt. 80).

5.4. Het Hof van Justitie heeft verder nog gesteld dat *“in het kader van verzoeken om internationale bescherming wegens vrees voor vervolging op grond van godsdienst niet alleen rekening [dient] te worden gehouden met de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met zijn godsdienstige overtuigingen en de omstandigheden waarin deze werden verworven, de wijze waarop hij zijn geloof opvat en beleeft (of het feit dat hij niet gelooft), zijn verhouding tot de dogmatische aspecten, rituelen of voorschriften van de godsdienst waartoe hij volgens zijn verklaringen behoort, of waarvan hij afstand wil nemen, het feit dat hij, in voorkomend geval, een bijzondere rol speelt bij het overbrengen van zijn geloof, alsook interacties tussen religieuze factoren en identiteits-, etnische of genderfactoren.”* (HvJ 4 oktober 2018, C-56/17, *Fathi*, pt. 88).

Met andere woorden, om de geloofwaardigheid van een bekering in het kader van een verzoek om internationale bescherming te beoordelen, dienen volgende drie elementen te worden beoordeeld:

- de omstandigheden waarin de godsdienstige overtuiging werd verworven, dit zijn de motieven voor en het proces van bekering;
- de verhouding tot de dogmatische aspecten, rituelen of voorschriften van de godsdienst waartoe de verzoeker volgens zijn verklaringen behoort, dit is zijn kennis van het nieuwe geloof;
- de wijze waarop de verzoeker het geloof opvat en beleeft, zoals activiteiten die hij onderneemt binnen de nieuwe geloofsovertuiging en het effect van de veranderingen.

Een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling dringt zich op waarbij de Raad alle elementen die beschikbaar zijn in het rechtsplegingsdossier betreft, zoals de verklaringen en de feitelijke informatie die verzoeker voorlegt over voormelde drie elementen. Deze moeten worden gezien in hun onderlinge samenhang maar ook in het licht van verzoekers individuele situatie en persoonlijke omstandigheden.

Hoewel het uitgangspunt blijft dat een verzoeker overtuigende verklaringen dient af te leggen over zijn bekering, neemt dit niet weg dat documenten die worden neergelegd ter staving van de bekering moeten meegenomen in het kader van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling. Hoewel een beperkt gewicht moet worden toegekend aan het eigen oordeel dat derden, zoals kerkelijke instanties en geloofsgenoten, geven ten aanzien van de oprechtheid van de bekering van een verzoeker wanneer dit oordeel enkel is gebaseerd op verklaringen van die verzoeker, kan meer gewicht worden gegeven aan verklaringen of rapporten van kerkelijke instanties waarin op basis van eigen feitelijke waarnemingen wordt aangegeven welke rol een vreemdeling speelt binnen de gemeenschap en hoe hij hieraan uiting geeft. Feitelijke informatie van de kerkelijke gemeenschap over de deelname aan activiteiten en het engagement ten aanzien van de geloofsgemeenschap, kan dan ook dienen ter ondersteuning van de verklaringen van de verzoeker.

5.5. Hoewel de aanvankelijke aantrekkingskracht van verzoeker tot het christendom verband zou hebben gehouden met zijn beschermingsverzoek en verzoekers bekering in het verleden als niet oprecht en opportunistisch werd aanzien, kan niet worden uitgesloten dat het na verloop van tijd een persoonlijke overtuiging is geworden. Het afzweren van de islam, de bekering tot het christendom en het aannemen van christelijke overtuigingen, zijn een evoluerend proces waardoor de huidige staat van de overtuigingen van verzoeker moet worden beoordeeld in plaats van de eerdere.

In casu kan de Raad niet anders dan vaststellen dat verzoeker doorheen zijn derde tot zijn huidige achtste beschermingsverzoek consistent is en blijft bij zijn verklaringen over zijn religieuze overtuiging. De Raad stelt verder vast dat verzoekers kerkbezoeken sinds maart 2017, zijn bijbellessen en zijn doopsel op 28 januari 2018, zoals ook blijkt uit de neergelegde *"letter of participation"* van 15 oktober 2020 van de Arabische kerk in Antwerpen, nooit in twijfel zijn getrokken.

Bij aanvullende nota legt verzoeker nog een brief neer van de Arabische Baptistenkerk van Antwerpen van 13 januari 2022. Hierin wordt vermeld dat verzoeker er reeds twee jaar gekend is, regelmatig de lessen van hun kerkprogramma's volgt om de bijbel te bestuderen en voortdurend samenwerkt om alle kerkelijke activiteiten te stimuleren.

Verzoekers kerkbezoeken en actieve deelname aan activiteiten van de christelijke gemeenschap gedurende vier jaar geven blijk van zijn toewijding, hetgeen in de bijgebrachte brieven ook wordt onderstreept. De bijgebrachte brieven van de Arabische kerkgemeenschappen te Antwerpen zijn in overeenstemming met het relaas van verzoeker en ondersteunen aldus zijn christelijke overtuigingen.

Ter terechtzitting geeft verzoeker wanhopig aan niet meer te weten wat hij moet bijbrengen om het CGVS van zijn bekering te overtuigen.

Alles samen genomen, besluit de Raad dat verzoeker duidelijk blijk geeft van een volgehouden en werkelijk engagement als christen en dat hij hetgeen hij verklaart ook aantoonst.

5.6. Bovendien, daargelaten de werkelijke motieven van de bekering, blijft de essentiële vraag die moet worden beantwoord of verzoeker in geval van terugkeer naar Irak een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van zijn religieuze overtuiging in geval van terugkeer.

Uit de UNHCR-richtlijnen inzake verzoeken om internationale bescherming die zijn gestoeld op religieuze gronden, blijkt dat de beslissingsautoriteit slechts is vrijgesteld van een diepgaand onderzoek als het opportunistisch karakter van de bekering voor iedereen overduidelijk is, wat hier niet langer het geval lijkt te zijn: *"So-called 'self-serving' activities do not create a well-founded fear of persecution on a Convention ground in the claimant's country of origin, if the opportunistic nature of such activities will be apparent to all, including the authorities there, and serious adverse consequences would not result if the person were returned. Under all circumstances, however, consideration must be given as to the consequences of return to the country of origin and any potential harm that might justify refugee status or a complementary form of protection."* (UNHCR-guidelines on Religion-Based Refugee Claims under Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, 2004, §36).

De loutere stelling van de verwerende partij dat verzoekers bekering (oorspronkelijk) veeleer is (was) ingegeven door opportunisme, is niet voldoende om te stellen dat hij bij een terugkeer niet als bekeerd zou (kunnen) worden beschouwd.

Het neemt immers niet weg dat verzoeker in Irak wel degelijk als bekeerd kan worden gepercipieerd en/of hem een afvalligheid kan worden toegedicht (gelet onder meer op het feit dat verzoeker als Irakees hier in België reeds jarenlang, 4 jaar, regelmatig naar de kerk gaat en aan kerkelijke activiteiten

deelneemt, hetgeen niet wordt betwist), waardoor verzoeker terecht voorhoudt dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een daadwerkelijk gevaar voor vervolging loopt.

5.7. Immers, uit de risicoanalyse zoals uiteengezet in de UNHCR *“International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq”* van mei 2019 (p. 81-82) en de EASO *“Country Guidance Note: Iraq”* van januari 2021 (p. 83-84), die is gebaseerd op objectieve landeninformatie en waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, blijkt dat de islam in Irak de officiële staatsgodsdienst is en dat (toegedichte) afvalligheid van de islam en een (toegedichte) bekering tot het christendom, gelet op het wijdverspreid vijandig klimaat en religieuze intolerantie ten aanzien van (vermeende) afvalligheid van de islam en ten aanzien van christelijke bekeerlingen, aanleiding kan geven tot daden die kunnen worden gelijkgesteld met vervolging.

Verder blijkt dat bescherming door de Iraakse overheden, in de zin van artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet, in het algemeen niet beschikbaar is voor (toegedichte) leden van minderheidsgodsdiensten (EASO *“Country Guidance Note: Iraq”* van januari 2021, p. 160).

De Raad brengt hierbij in herinnering dat van een verzoeker redelijkerwijze niet mag worden verwacht dat hij van godsdienstige handelingen afziet. Dat verzoeker vervolging uit de weg kan gaan door af te zien van een bepaalde godsdienstige handeling is, in beginsel, niet relevant (HvJ 5 september 2012, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, Y. en Z., pt. 73-80).

Raad herinnert er aan dat hij in casu met volheid van rechtsmacht oordeelt, hetgeen een volledig en ex nunc onderzoek omvat, zowel van de juridische als van de feitelijke gronden.

Verzoekers specifieke persoonlijke situatie laat toe te stellen dat er in zijn hoofd bij terugkeer naar Bagdad in Irak op grond van een (toegedichte) godsdienst een gegronde vrees voor vervolging aanwezig is in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig februari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES